ततः कलांशं वित्तस्य मनुष्येभ्यः प्रयच्छति। पार्श्वे तस्योत्तरे दिव्यं सर्व्वतः कुसुमैश्चितं।
कर्णिकारवनं रम्यं शिलाजालसमुद्गतं। तत्र साक्षात् पशुपतिर्दिव्यैर्भूतैः समावृतः।
उमासहायो भगवान् रमते भूतभावनः। कर्णिकारमयीं मालां बिभ्रत् पादावलम्बिनीं। २२०
त्रिभिर्नेत्रैः कृतोद्योतस्त्रिभिः सूर्य्यैरिवोदितैः। तमुग्रतपसः सिद्धाः सुव्रताः सत्यवादिनः।
पश्यन्ति न हि दुर्वृत्तैः शक्यो द्रष्टुं महेश्वरः। तस्य शैलस्य शिरसः क्षीरधारा नरेश्वर।
विश्वरूपाऽपरिमिता भीमनिर्घातनिस्वना। पुण्या पुण्यतमैर्ज्जुष्टा गङ्गा भागीरथी शुभा।
पतत्यजस्रवेगेन ह्रदे चन्द्रमसः शुभे। तया च्युत्पादितः पुण्यः स ह्रदः सागरोपमः।
तां धारयामास तदा दुर्द्धरां पर्व्वतैरपि। शतं वर्षसहस्राणां शिरसैव पिनाकधृक्। २२५
मेरोस्तु पश्चिमे पार्श्वे केतुमालो महीपते। जम्बूखण्डे च तत्रैव महाजनपदो नृप।
आयुर्दशसहस्राणि वर्षाणां तत्र भारत। सुवर्णवर्णाश्च नरा स्त्रियश्चाप्सरसोपमाः।
अनामया वीतशोका नित्यं मुदितमानसाः। जायन्ते मानवास्तत्र निष्टप्तकनकप्रभाः।
गन्धमादनशृङ्गेषु कुवेरः सहराक्षसैः। संवृतोऽप्सरसां सङ्घैर्मोदते गुह्यकाधिपः।
गन्धमादनपार्श्वे तु परे त्वपरगण्डिकाः। एकादशसहस्राणि वर्षाणां परमायुषः। २३०
तत्र कृष्णा नरा राजंस्तेजोयुक्ता महाबलाः। स्त्रियश्चोत्पलवर्णाभाः सर्व्वाः सुप्रियदर्शनाः।
नीलोत्परतरं श्वेतं श्वेताद्धैरण्यकं परं। वर्षमैरावतं राजन्नानाजनपदावृतं।
धनुःसंस्थे महाराज द्वे वर्षे दक्षिणोत्तरे। इलावृतं मध्यमन्तु पञ्चवर्षाणि चैव हि।
उत्तरोत्तरमेतेभ्यो वर्षमुद्रिच्यते गुणैः। आयुः प्रमाणमारोग्यं धर्म्मतः कामतोऽर्थतः।
समन्वितानि भूतानि तेषु वर्षेषु भारत। एवमेषा महाराज पर्व्वतैः पृथिवी चिता। २३५
हेमकूटस्तु सुमहान् कैलासो नाम पर्व्वतः। यत्र वैश्रवणो राजन् गुह्यकैः सह मोदते।
अभ्युत्तरेण कैलासं मैनाकं पर्व्वतं प्रति। हिरण्यशृङ्गः सुमहान् दिव्यो मणिमयो गिरिः।
तस्य पार्श्वे महद्दिव्यं शुभ्रं काञ्चनवालुकं। रम्यं बिन्दुसरो नाम यत्र राजा भगीरथः।
दृष्ट्वा भागीरथीं गङ्गामुवास बहुलाः समाः। यूपा मणिमयास्तत्र चैत्याश्चापि हिरण्मयाः।
तत्रेष्ट्वा तु गतः सिद्धिं सहस्राक्षो महायशाः। स्रष्टा भूतपतिर्यत्र सर्व्वलोकान् सनातनः। २४०
उपास्यते तिग्मतेजा यत्र भूतैः समन्ततः। नरनारायणौ ब्रह्मा मनुः स्थाणुश्च पञ्चमः।
तत्र दिव्या त्रिपथगा प्रथमन्तु प्रतिष्ठिता। ब्रह्मलोकादपक्रान्ता सप्तधा प्रतिपद्यते।
वस्वोकसारा नलिनी पावनी च सरस्वती। जम्बूनदी च सीता च गङ्गा सिन्धुश्च सप्तमी।
अचिन्त्या दिव्यसंकाशाः प्रभोरेषैव संविधिः। उपासते यत्र शक्रं सहस्रयुगपर्य्यये।
दृश्यादृश्या च भवति तत्र तत्र सरस्वती। एता दिव्याः सप्त गङ्गास्त्रिषु लोकेषु विश्रुताः। २४५
रक्षांसि वै हिमवति हेमकूटे तु गुह्यकाः। सर्पा नागाश्च निषधे गोकर्णे च तपोधनाः।
देवासुराणां सर्व्वेषां श्वेतपर्व्वत उच्यते। गन्धर्व्वा निषधे नित्यं नीले ब्रह्मर्षयस्तथा।